

„Да издигнем до тържество една такава политика на пълен, честен и искрен неутрализитет, който да се носи от целия български народ, ние поискахме общопартийно съвещание, а за да я гарантираме срещу всички отговорни и неотговорни фактори, ние искахме, в тоя изключителен момент за страната, управлението да се повери в ръцете на всички политически партии, които с общи усилия да направляват нейните съдбини. Обаче, нито правителството, нито Царят се вслушаха в тоя апел, и ние сме принудени да изпълняваме нашия дълг на предупреждение и въздействие с ония средства, които ни дават конституцията и законите, като се надяваме, че сам народът е достатъчно узрял, за да бди над своите интереси и чрез своята единодушна воля да посочва пътя, по който трябва да върви нашата страна.

„На нашите желания да се поведе една истинска национална политика, се отговаря със закриване на сесията на Народното събрание, въпреки обещанията на г. министър-председателя да не я закрива. До 15 октомври съдбините на България са предоставени в ръцете на Царя и на неговото правителство, а това са, може би, най-тежките и съдбоносни дни за отечеството. При това, мерките за военното положение отнемат и последната възможност на българския гражданин чрез своите конституционни права и свободи да решава въпросите, които му се слагат от събитията. А шефът на правителството г. д-р Радославов, систематически и преднамерено избягва всяка среща с